

Nu er Enhedslisten blevet Anker Jørgensen-partiet, der forsvarer alt, hvad der blev gennemført før 1978.

PER MICHAEL JESPERSEN opinionsredaktør, analyserer Enhedslistens politik. I Politiken.

Drej til højre

Leder i Wall Street Journal analyserer den politiske situation i Frankrig:

Når det kommer til at forbedre Frankrigs økonomiske politik, har vi i de seneste år lært at håbe på for meget. Men, hvis d'herrer Hollande og Valls kan dreje deres parti over i den højre side af vejen, kan de måske undgå en endnu værre politisk katastrofe næste gang Frankrig går til stemmeurnerne.

THE WALL STREET JOURNAL.

KLIP

Aktiv dødshjælp - hvordan hjælper vi bedst?

Bøn. Forfatteren Jane Aamund siger til BT, at hun nu har så kraftige smerter på grund af stråleskader efter kræftbehandling, at hun ønsker aktiv dødshjælp i Danmark. Formanden for Det Ethiske Råd kommenterer.

KOMMENTAR

IDanmark lever vi med et paradoks. Aktiv dødshjælp fylder meget i den offentlige debat, men er stort set fraværende som problematik i sundhedsvæsenet. I sundhedsvæsenet diskuteres derimod den udsigtsløse behandling hver eneste dag, men det fylder ikke i den offentlige debat. På samme måde er et stort flertal af danskere for aktiv dødshjælp, hvor der i sundhedsvæsenet er et stort flertal imod. Alt for ofte taler vi forbi hinanden og ikke med hinanden og får aldrig gensidigt blik for problemets kerne. Der finder samtidig en journalistisk iscenesættelse af problemet sted, idet debatten altid reduceres til en debat om at være for eller imod. Lad os i stedet begynde med at spørge, hvordan vi hjælper døende bedst muligt.

Argumenterne for aktiv dødshjælp handler stort set altid om at stoppe den ubærlige og uværdige lidelse og om at lade patienten bestemme selv. Men begge dele kan vi i meget stort omfang imødekomme allerede i dag. Det sker, uden at vi afliver patienterne. Patienten kan til enhver tid kræve, at behandlingen stopper, også selvom det fremskynder døden.

Og i Danmark kan vi også smertestille langt de fleste patienter med både medicin og terapi, hvorfor billedet af et smertehelvede sjældent er et korrekt billede af virkeligheden. Vi glemmer derfor at spørge, hvad det er, et stort flertal af danskere ønsker, som vi ikke allerede kan i dag? Alle ønsker selvfølgelig en værdig død. Det kan vi aldrig blive uenige om. Men når vi taler om at indføre aktiv dødshjælp, hvad er det så præcist, der ønskes, som vi ikke allerede kan tilbyde?

Mange vil gerne have de samme muligheder, som de har i Holland, Belgien eller Schweiz. Men i disse lande har man ikke løst et problem. Man har blot håndteret et dilemma ved at lave en anden regulering end den, vi har i Danmark. Men netop fordi der er tale om et dilemma, opstår der blot nye typer af problemer og dilemmaer i disse lande. Og det er vel at mærke problemer, som vi ikke har i Danmark. I Holland og Belgien har man eksempelvis det problem, at de patienter, som ikke umiddelbart har aktiv dødshjælp i tankerne, bliver ansporet til at tage stilling alligevel. Efter mange års sygdom kan patienten få stadig sværere ved at lukke øjnene for denne mulighed. Med aktiv dødshjælp er det således retten til at være til besvær uden at bekymre sig mere end højest nødvendigt om at være til besvær, som er på spil.

I BELGIEN HAR man for nyligt diskuteret en anden problemstilling, nemlig om børn i særlige tilfælde skal kunne modtage aktiv dødshjælp. Dette er netop blevet tilladt, men det skaber straks en række af nye problemstillinger: Hvem skal have adgang, hvem skal træffe beslutningen osv.? Også dette eksempel illustrerer, at der ikke eksisterer en problemfri regulering angående aktiv dødshjælp.

Jane Aamund lever et liv i konstante smerter, fordi hun ikke tåler morfin-præparater og ønsker nu aktiv dødshjælp indført i Danmark.

Arkivfoto: Scanpix

AF JACOB BIRKLER
Lektor, ph.d. og formand,
Det Ethiske Råd

Det afgørende spørgsmål er derfor, hvilken regulering der skaber de største problemer. Spørgsmålet er ikke så enkelt at svare på, og netop derfor er diskussionen mere kompliceret, end man ofte får indtryk af i medierne.

Forleden holdt jeg et foredrag om aktiv dødshjælp, hvor en af tilhørere udtrykte, at alle skulle have ret til at dø uden smerter og med et smil på læben. Når jeg derfor er modstander af aktiv dødshjælp, bliver det ofte vendt til, at jeg dybest set er en person, der ønsker at andre skal lide. Nogle gange præsenteres jeg ligefrem som en af årsagerne til, at døende lider. Jeg ønsker selvfølgelig ikke, at nogen skal lide, og jeg mener, at vi skal styrke indsatsen i hjælpen til vore døende medborgere.

PROBLEMET I DANMARK er blandt andet, at når nogen billedligt talt ikke længere holder livet ud, er der ikke altid nogen, som holder om. Patienten skal ikke nødvendigvis holde ud eller holde ved, eftersom det er tilladt at dø og også at lade dø. Men at borgere skal dø med et smil på læben, kan vi nu en gang ikke garantere. Døden er ofte modbydelig, og det kan aktiv dødshjælp ikke ændre på. Ved aktiv dødshjælp fjerner vi som bekendt ikke lidelsen, men den der lider.

Vi fremmer både patienternes og andre borge-

res ønske om at lovliggøre aktiv dødshjælp, hvis vi ikke i tilstrækkelig grad tager hånd om vore døende medborgere. Vi skal derfor satse på at styrke både den menneskelige omsorg og smertebehandling til døende, så den sidste tid bliver mindst muligt lidelsesfuld. Hvis vores døende medborgere efterlades alene, og hvis hjælpen f.eks. ikke når frem til borgeren i eget hjem, gøder vi jorden for ønsket om aktiv dødshjælp: 'Mit liv er uværdigt og uudholdeligt - lad mig få fred'.

IND I MELLEM støder jeg også på ønsket om at lovliggøre aktiv dødshjælp blandt lokoførere, som gerne vil fjerne risikoen for, at nogle hopper ud foran toget. Her finder vi et godt billede på problemet. Alternativet til at kaste sig ud foran et tog bør ikke være indførelse af aktiv dødshjælp, men derimod en aktiv hjælp til den borger, som er uheldelig syg eller på andre måder har det svært. Denne aktive hjælp skal ikke forhindre døden i at komme, men derimod fjerne lidelsesfulde hindringer i livet.

Lad mig sige det meget klart. Jeg ønsker et samfund, hvor vi hjælper hinanden. En aktiv hjælp, hvor vi tager hånd om hinanden, når livet er aller mest svært. En hjælp i livet, men også en plads til døden, når den kommer. Heri ligger værdigheden.